

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2022. gada 16. jūnijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Profesionālo kvalifikāciju atzīšana – Direktīva 2005/36/EK – 2. pants – Piemērošanas joma – 13. panta 2. punkts – Reglamentētas profesijas – Nosacījumi psihoterapeita profesijas nosaukuma izmantošanas tiesību iegūšanai uz citā dalībvalstī reģistrētas universitātes izdota diploma pamata – LESD 45. un 49. pants – Pārvietošanās brīvība un brīvība veikt uzņēmējdarbību – Attiecīgās izglītības līdzvērtīguma vērtējums – LES 4. panta 3. punkts – Lojālas sadarbības starp dalībvalstīm princips – Uzņemošās dalībvalsts veikta zināšanu un kvalifikācijas līmeņa, ko ļauj prezumēt citā dalībvalstī izsniegts diploms, apšaubīšana – Nosacījumi

Lietā C-577/20

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Korkein hallinto-oikeus* (Augstākā administratīvā tiesa, Somija) iesniedza ar 2020. gada 29. oktobra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2020. gada 4. novembrī, tiesvedībā, ko ir sākusi

A,

piedaloties

Sosiaali- ja terveystalan lupa- ja valvontavirasto,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], Tiesas priekšsēdētāja vietnieks L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents), tiesneši I. Ziemele, P. Dž. Švirebs [*P. G. Xuereb*] un A. Kumins [*A. Kumin*],

ģenerālvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretāre: S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2021. gada 2. decembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– A vārdā – *A. Palmujoki, asianajaja*, un *J. Pihlaja*,

* Tiesvedības valoda – somu.

- *Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto* vārdā – *K. Heiskanen, M. Henriksson* un *M. Mikkonen*, pārstāvji,
- Somijas valdības vārdā – *M. Pere*, pārstāve,
- Francijas valdības vārdā – *A.-L. Desjonquères* un *N. Vincent*, pārstāves,
- Nīderlandes valdības vārdā – *M. K. Bulterman* un *M. J. Langer*, pārstāvji,
- Norvēģijas valdības vārdā – *K. S. Borge*, pārstāve, kurai palīdz *I. Meinich* un *T. Sunde advokater*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *L. Armati* un *T. Sevón*, pārstāves,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2022. gada 10. marta tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV 2005, L 255, 22. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/55/ES (2013. gada 20. novembris) (OV 2013, L 354, 132. lpp.) (turpmāk tekstā – “Direktīva 2005/36”), 13. panta 2. punkta, kā arī par LESD 45. un 49. panta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā, ko sākusi A, par *Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto* (Atļauju izsniegšanas un uzraudzības iestāde sociālo un veselības aprūpes pakalpojumu jomā, Somija; turpmāk tekstā – “*Valvira*”) lēmumu atteikt atzīt viņai tiesības Somijā lietot psihoterapeita profesionālo nosaukumu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 2005/36 1., 3., 6., 11., 17. un 44. apsvērumi ir formulēti šādi:
“(1) Saskaņā ar Līguma 3. panta 1. punkta c) apakšpunktu viens no Kopienas uzdevumiem ir novērst dalībvalstu starpā personu brīvas pārvietošanās un pakalpojumu brīvas aprites šķēršļus. Attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem tas jo īpaši ietver tiesības nodarboties ar profesiju kā pašnodarbinātām personām vai darbiniekiem dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā viņi ieguvuši savu profesionālo kvalifikāciju. Turklāt Līguma 47. panta 1. punkts paredz to, ka attiecībā uz diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu savstarpēju atzīšanu pieņem direktīvas.

[..]

(3) Garantija, ko personām, kuras savu profesionālo kvalifikāciju ieguvušas kādā no dalībvalstīm, šī direktīva sniedz attiecībā uz darbības sākšanu vai veikšanu tajā pašā profesijā citā dalībvalstī ar tādām pašām tiesībām kā šīs dalībvalsts pilsoņiem, neskar prasību, ka migrējošajam profesionālim jāievēro visi nediskriminējošie nosacījumi attiecībā uz šādu darbības veikšanu, kādus pēdējā minētā dalībvalsts varētu izvirzīt, ja šādi nosacījumi ir objektīvi pamatoti un samērīgi.

[..]

(6) Pakalpojumu sniegšanas atvieglināšana ir jānodrošina, paturot prātā sabiedrības veselības un drošības striktu ievērošanu un patērētāju aizsardzību. Tādēļ būtu jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz reglamentētām profesijām, kurām ir ietekme uz sabiedrības veselību vai drošību un kurās nodrošina pārrobežu pakalpojumu īslaicīgu vai gadījuma rakstura sniegšanu.

[..]

(11) To profesiju gadījumā, uz kurām attiecas kvalifikāciju atzīšanas vispārējā sistēma, turpmāk “vispārējā sistēma”, dalībvalstīm būtu jā saglabā savas tiesības noteikt nepieciešamo minimālo kvalifikācijas līmeni, lai nodrošinātu savā teritorijā sniegto pakalpojumu kvalitāti. Tomēr saskaņā ar Līguma 10., 39. un 43. pantu dalībvalsts nedrīkstētu prasīt, lai dalībvalsts pilsonis iegūst kvalifikāciju, kādu tā parasti nosaka tikai atbilstīgi savai izglītības sistēmai izsniegtajiem diplomiem, ja attiecīgā persona šo kvalifikāciju pilnīgi vai daļēji jau ieguvusi kādā citā dalībvalstī. Attiecīgi [..] būtu jānosaka, ka visām uzņēmējām dalībvalstīm, kurās kāda profesija tiek reglamentēta, jāņem vērā citā dalībvalstī iegūtā kvalifikācija un jāizvērtē, vai tā atbilst uzņēmējas dalībvalsts prasībām. Tomēr vispārējā atzīšanas sistēma neliedz dalībvalstīm piemērot personām īpašas prasības attiecībā uz nodarbošanos ar kādu profesiju [šajā dalībvalstī], ja tas saistīts ar tādu profesionālās darbības noteikumu piemērošanu, kuru pamatā ir vispārējas sabiedrības intereses. Šādi noteikumi attiecas uz, piemēram, profesionālās darbības organizēšanu, profesionālajiem standartiem – tostarp tiem, kas attiecas uz ētiku – kā arī uzraudzību un atbilstību [atbildību]. Visbeidzot, šīs direktīvas mērķis nav iejaukties dalībvalstu likumīgajās interesēs novērst to, ka to pilsoņi izvairās no attiecīgās valsts tiesību aktu piemērošanas profesionālās darbības jomā.

[..]

(17) Lai ņemtu vērā visas situācijas, kurās joprojām nav noteikumu attiecībā uz profesionālās kvalifikācijas atzīšanu, vispārējā sistēma būtu jāpaplašina, attiecinot to uz gadījumiem, kurus neaptver kāda specifiska sistēma, ja profesija nav ietverta kādā no šīm sistēmām vai ja – lai gan profesija ir ietverta šādā specifiskā sistēmā – pretendents kāda īpaša un ārkārtēja iemesla dēļ neatbilst tās nosacījumiem.

[..]

(44) Šī direktīva neskar pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu augstu līmeni veselības aizsardzībā un patērētāju aizsardzībā.”

4 Šīs direktīvas 1. pantā “Mērķis” ir paredzēts:

“Šī direktīva paredz noteikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalsts, kas darbības sākšanai vai veikšanai reglamentētā profesijā savā teritorijā izvirza nosacījumu, ka vajadzīgas specifiskas profesionālās

kvalifikācijas (turpmāk “uzņēmēja dalībvalsts”), saistībā ar darbības sākšanu vai veikšanu šajā profesijā atzīst profesionālās kvalifikācijas, kuras iegūtas vienā vai vairākās citās dalībvalstīs (turpmāk “izcelsmes dalībvalsts”) un kuras ļauj personai ar šādu kvalifikāciju veikt darbību tajā pašā profesijā šajā dalībvalstī.

Šajā direktīvā ir arī paredzēti noteikumi par daļēju piekļuvi reglamentētai profesijai un par citā dalībvalstī veiktas profesionālās prakses atzīšanu.”

5 Minētās direktīvas 2. panta “Joma” 1. punkta pirmajā daļā ir noteikts, ka tā attiecas uz visiem dalībvalstu pilsoņiem, kas vai nu kā pašnodarbinātas personas, vai kā darbinieki vēlas veikt darbību reglamentētā profesijā, tostarp brīvajās profesijās, dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā viņi ieguvuši savu profesionālo kvalifikāciju.

6 Tās pašas direktīvas 3. panta “Definīcijas” 1. punktā ir noteikts:

“Šajā direktīvā lieto šādas definīcijas:

- a) “reglamentēta profesija”: profesionāla darbība vai profesionālu darbību kopums, uz kuras sākšanu, veikšanu vai veikšanu kādā noteiktā veidā tieši vai netieši attiecas normatīvos vai administratīvos aktos paredzēta prasība par īpašas profesionālās kvalifikācijas esamību; jo īpaši par veikšanas veidu uzskata tāda profesionālā nosaukuma lietošanu, kuru normatīvie vai administratīvie akti atļauj lietot vienīgi personām ar noteiktu profesionālo kvalifikāciju. Gadījumos, uz kuriem neattiecas definīcijas pirmais teikums, šā panta 2. punktā minētās profesijas uzskata par reglamentētām profesijām;
- b) “profesionālās kvalifikācijas”: kvalifikācijas, ko apstiprina kvalifikāciju apliecinošs dokuments, 11. panta a) punkta i) apakšpunktā minētais kompetences apliecinājums un/vai profesionālā pieredze;
- c) “kvalifikāciju apliecinošs dokuments”: diploms, sertifikāts un cita veida apliecinājums, kuru izsniegusi dalībvalsts iestāde, kas norīkota saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem, un kurš apliecina tādas profesionālās apmācības sekmīgu pabeigšanu, kas apgūta galvenokārt Kopienā. Gadījumos, uz kuriem neattiecas definīcijas pirmais teikums, šā panta 3. punktā minētos apliecinājumus uzskata par kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem;
- d) “kompetentā iestāde”: jebkura iestāde vai struktūra, ko dalībvalsts īpaši pilnvarojusi izdot vai pieņemt apmācības diplomus un citus dokumentus vai informāciju, saņemt pieteikumus, kā arī pieņemt šajā direktīvā minētos lēmumus;
- e) “reglamentēta izglītība un apmācība”: jebkāda apmācība, kas īpaši paredzēta darbības veikšanai kādā konkrētā profesijā un kas aptver kursu vai kursus, kurus atbilstīgos gadījumos papildina profesionālā apmācība, pārbaudes prakse vai profesionālā prakse.

Profesionālās apmācības, pārbaudes prakses vai profesionālās prakses struktūru un līmeni nosaka ar attiecīgās dalībvalsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem, vai arī to uzrauga vai apstiprina šim nolūkam norīkota iestāde;

[..].”

7 Direktīvas 2005/36 4. pantā “Atzīšanas ietekme” ir noteikts:

“1. Profesionālās kvalifikācijas atzīšana uzņēmējā dalībvalstī ļauj saņēmējiem minētajā dalībvalstī piekļūt tai pašai profesijai, kurā viņi ir kvalificēti izcelsmes dalībvalstī, un veikt to uzņēmējā dalībvalstī saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kā uzņēmējas dalībvalsts pilsoņiem.

2. Šīs direktīvas nolūkā profesija, kurā pretendents vēlas veikt darbību uzņēmējā dalībvalstī, ir tā pati profesija, kurai viņš kvalificēts izcelsmes dalībvalstī, ja tajā ietvertās darbības ir līdzvērtīgas.

[..]”

8 Šīs direktīvas 13. pants “Atzīšanas nosacījumi” ir formulēts šādi:

“1. Ja piekļuve reglamentētai profesijai vai darbībai šādā profesijā uzņēmējā dalībvalstī ir atkarīga no tā, vai personai ir konkrētas profesionālās kvalifikācijas, minētās dalībvalsts kompetentā iestāde atļauj pretendentiem piekļūt un darboties minētajā profesijā saskaņā ar tādiem pašiem noteikumiem, kurus piemēro tās pilsoņiem, ja viņiem ir kompetences apliecinājums vai kvalifikāciju apliecinājoši dokumenti, kuri minēti 11. pantā un kurus prasa cita dalībvalsts, lai piekļūtu profesijai vai darbotos profesijā tās teritorijā.

Kompetences apliecinājumus vai kvalifikāciju apliecinājošus dokumentus izdod dalībvalsts kompetentā iestāde, kas norikota saskaņā ar minētās dalībvalsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem.

2. Piekļūt profesijai un veikt darbību tajā, kā aprakstīts 1. punktā, atļauj arī tiem pretendentiem, kas attiecīgajā profesijā iepriekšējo desmit gadu laikā vienu gadu veikuši pilna laika darbību vai līdzvērtīga kopēja ilguma laikposmā daļlaika darbību citā dalībvalstī, kura minēto profesiju nereglamentē, un kam ir viens vai vairāki kompetences apliecinājumi vai kvalifikāciju apliecinājoši dokumenti, ko izdevusi cita dalībvalsts, kura minēto profesiju nereglamentē.

Kompetences apliecinājumi un kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti atbilst šādiem nosacījumiem:

a) tos ir izdevusi dalībvalsts kompetentā iestāde, kas norikota saskaņā ar minētās dalībvalsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem;

b) tie apliecina, ka persona, kas ir saņēmusi šos dokumentus, ir sagatavota veikt darbību attiecīgajā profesijā.

Tomēr pirmajā daļā minēto viena gada profesionālo pieredzi var nepieprasīt, ja pretendenta kvalifikāciju apliecinājošajos dokumentos ir apstiprināts, ka izglītība un apmācība bijusi reglamentēta.

[..]”

Somijas tiesības

Likums par veselības aprūpes profesionāļiem

- 9 Saskaņā ar *laki terveydenhuollon ammattihenkilöistä* (559/1994) (Likums par veselības aprūpes profesionāļiem (559/1994), turpmāk tekstā – “Likums par veselības aprūpes profesionāļiem”) 2. panta pirmās daļas 2. punktu “veselības aprūpes profesionālis” šā likuma izpratnē ir persona, kurai saskaņā ar šo likumu ir tiesības izmantot ar valdības noteikumiem nostiprinātu veselības aprūpes profesionāļa profesijas nosaukumu (profesionālis ar aizsargātu profesijas nosaukumu). Saskaņā ar šā paša likuma 2. panta otro daļu licencētam profesionālim, kuram ir atļauja, vai profesionālim ar aizsargātu profesijas nosaukumu ir tiesības strādāt attiecīgajā profesijā un izmantot attiecīgo profesijas nosaukumu. Arī citas personas ar pietiekamu izglītību, pieredzi un profesionālajām prasmēm var strādāt profesijā, kuras nosaukums ir aizsargāts.
- 10 Saskaņā ar Likuma par veselības aprūpes profesionāļiem 3.a panta trešo daļu *Valvira* ir kompetentā iestāde, kas minēta Direktīvā 2005/36 un *laki ammattipätevyyden tunnustamisesta* (1384/2015) (Profesionālo kvalifikāciju atzīšanas likums (1384/2015), turpmāk tekstā – “Profesionālo kvalifikāciju atzīšanas likums”).

Noteikumi par veselības aprūpes profesionāļiem

- 11 Saskaņā ar *asetus terveydenhuollon ammattihenkilöistä* (564/1994) (Noteikumi par veselības aprūpes profesionāļiem (564/1994), turpmāk tekstā – “Noteikumi par veselības aprūpes profesionāļiem”) 1. pantu viens no profesijas nosaukumiem profesionāļiem ar aizsargātu profesijas nosaukumu, kas minēti Likuma par veselības aprūpes profesionāļiem 2. panta pirmās daļas 2. punktā, ir psihoterapeita nosaukums.
- 12 Saskaņā ar Noteikumu par veselības aprūpes profesionāļiem 2.a panta pirmo daļu, lai persona būtu tiesīga izmantot aizsargāto profesijas nosaukumu “psihoterapeits”, viņai ir jābūt ieguvušai psihoterapeita izglītību, ko nodrošina universitāte vai universitāte kopā ar citu izglītības iestādi.

Profesionālo kvalifikāciju atzīšanas likums

- 13 Saskaņā ar Profesionālo kvalifikāciju atzīšanas likuma 6. panta pirmo daļu profesionālās kvalifikācijas atzīšana ir balstīta uz kompetences apliecinājumu, konkrētu kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu vai šādu dokumentu, kurus izsniegusi citas dalībvalsts kompetentā iestāde, kopumu. Profesionālās kvalifikācijas atzīšana ir pakļauta nosacījumam, ka attiecīgajai personai savā izcelsmes dalībvalstī ir jābūt tiesībām strādāt profesijā, kuru īstenošanai viņa lūdz pieņemt lēmumu par profesionālās kvalifikācijas atzīšanu.
- 14 Saskaņā ar Profesionālo kvalifikāciju atzīšanas likuma 6. panta otro daļu profesionālās kvalifikācijas atzīšana attiecas arī uz pretendentu, kas pēdējo desmit gadu laikā savā profesijā ir strādājis vienu gadu uz pilnu darba slodzi vai līdzvērtīgu laikposmu uz nepilnu darba slodzi nevis Somijas Republikā, bet citā dalībvalstī, kurā attiecīgā profesija nav reglamentēta, un kam ir viens vai vairāki kompetences apliecinājumi vai viens vai vairāki kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti. Šiem dokumentiem ir jāpierāda to īpašnieka spēja strādāt attiecīgajā profesijā. Tomēr viena gada profesionālā pieredze nav nepieciešama, ja pretendenta kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti attiecas uz reglamentētu apmācību.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 15 Somijas pilsoņe A, pamatojoties uz *Postgraduate Diploma in Solution Focused Therapy* (trešā cikla diploms, kas apliecina “uz risinājumiem vērsta terapijas” apmācības apguvi, turpmāk tekstā – “attiecīgā apmācība”), ko 2017. gada 27. novembrī izsniegusi *University of the West of England* (Rietumanglijas universitāte, Apvienotā Karaliste, turpmāk tekstā – “UWE”), lūdza *Valvira* tiesības izmantot psihoterapeita profesijas nosaukumu, kas ir aizsargāts ar Somijas tiesisko regulējumu.
- 16 Attiecīgo apmācību *UWE* organizēja Somijā somu valodā, sadarbojoties ar *Helsingin Psykoterapiainstituutti Oy*, Somijas akciju sabiedrību, kas darbojas Somijā.
- 17 2017. gadā ar *Valvira* sazinājās bijušie šo apmācību dalībnieki, kuri tai pauda bažas par vairākām nepilnībām šo apmācību faktiskajā saturā un to praktiskajā norisē, ņemot vērā to izvirzītos mērķus. *Valvira* pati sazinājās ar vairākām citām personām, kas arī bija piedalījušās šajā apmācībā un aprakstīja līdzīgu pieredzi.
- 18 Nebūdama pārliecināta par attiecīgās apmācības līdzvērtību prasībām, kas Somijas tiesiskajā regulējumā ir paredzētas par piekļuvi psihoterapeita profesijai un tās veikšanai, *Valvira* ar 2018. gada 29. jūnija lēmumu noraidīja A pieteikumu, galvenokārt pamatojoties uz to, ka A nebija sniegusi pietiekamu informāciju par šīs apmācības saturu. Ar 2018. gada 10. septembra lēmumu *Valvira* noraidīja A sūdzību par 2018. gada 29. jūnija lēmumu.
- 19 Ar 2019. gada 25. aprīļa spriedumu *Helsingin hallinto-oikeus* (Helsinki Administratīvā tiesa, Somija) noraidīja A celto prasību par *Valvira* 2018. gada 10. septembra lēmumu. Minētā tiesa nosprieda, ka, lai gan attiecīgā apmācība ir uzskatāma par norisinājušos Apvienotajā Karalistē, lai gan faktiski tā bija tikusi organizēta Somijā somu valodā. Tomēr Direktīvā 2005/36 paredzētā vispārējā kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu atzišanas sistēma neuzliekot pienākumu apmierināt A pieteikumu, jo viņa neesot strādājusi psihoterapeita profesijā nedz Apvienotajā Karalistē – kurā psihoterapeita profesija un psihoterapeitu apmācība nav reglamentēta –, nedz citā dalībvalstī, kurā ir līdzīga sistēma.
- 20 Uzskatīdama, ka ir pierādīts, ka attiecīgajai apmācībai bija būtiskas nepilnības un atšķirības salīdzinājumā ar psihoterapeita apmācību Somijā, *Helsingin hallinto-oikeus* (Helsinki Administratīvā tiesa) atzina, ka *Valvira* bija pamatoti nolēmusi, ka A nav pierādījusi, ka viņas zināšanas un kvalifikācijas ir līdzvērtīgas tām, ko ieguvusi persona, kas ir ieguvusi psihoterapeita apmācību Somijā. Ar LESD garantētās pamatbrīvības arī neliekot *Valvira* pieņemto lēmumu par noraidīšanu atzīt par prettiesisku.
- 21 Savā apelācijas sūdzībā par šo spriedumu iesniedzējtiesā *Korkein hallinto-oikeus* (Augstākā administratīvā tiesa, Somija) A apgalvo, ka attiecīgā apmācība ir jāuzskata par sniegtu Somijā un ka *UWE* kā kompetentā iestāde ir apstiprinājusi, ka šī apmācība atbilst prasībām par psihoterapeita apmācību, kas Somijā ir paredzētas Noteikumos par veselības aprūpes profesionāļiem. Tādējādi attiecīgā apmācība esot jāatzīst par tādu, kas viņai dod tiesības izmantot psihoterapeita profesijas nosaukumu, ko viņa lūdz.
- 22 Tomēr gadījumā, ja attiecīgā apmācība nebūtu uzskatāma par sniegtu Somijā, tās atbilstība Somijā organizētai psihoterapeita apmācībai būtu jānovērtē, pamatojoties uz dokumentiem, kas attiecas uz attiecīgās apmācības programmas saturu un kvalitāti un ko ir iesnieguši A un apmācības organizatori. *Valvira* neesot veikusi šādu vērtējumu, bet savu lēmumu par noraidīšanu

pamatojusi ar anonīmām vēstulēm, atzinumu, kas tika lūgts Somijas universitātē, kura konkurē ar *UWE*, un intervijām, ko tā esot veikusi pati. Taču Savienības tiesībās noteiktais lojalitātes princips paredzot, ka *Valvira* nav jāapšaubā dokumenta saturs, ko *UWE* ir izdevusi kā citas dalībvalsts kompetentā iestāde.

- 23 *Valvira* uzskata, ka citā dalībvalstī apgūtai psihoterapeita apmācībai ir jābūt salīdzināmai ar Somijas universitātēs patlaban nodrošināto apmācību. Šī iestāde uzskata, ka attiecīgā apmācība daudzējādā ziņā neatbilst materiālajiem un kvalitatīvajiem nosacījumiem, kādiem ir jāatbilst psihoterapijas apmācībai Somijā, un līdz ar to tā nevar radīt tiesības lietot psihoterapeita profesijas nosaukumu. *Valvira* piebilst, ka principā tā uzticas citu dalībvalstu universitāšu un citu izglītības iestāžu izsniegtajiem sertifikātiem, kā arī informācijai, ko tās sniedz attiecībā uz piedāvāto mācību saturu un praktiskajiem noteikumiem, un ka tā tos pārbauda tikai, ciktāl tas vajadzīgs, lai noteiktu atšķirības – vai to neesamību – starp Somijas izglītību un atbilstošo izglītību citā dalībvalstī.
- 24 Iesniedzējtiesa atgādina, ka citā lietā tā jau ir nospriedusi, ka nevar uzskatīt, ka attiecīgā izglītība nevar tikt uzskatīta par iegūtu Somijā Likuma par veselības aprūpes profesionāļiem izpratnē. Somijā psihoterapeita profesija ir reglamentēta profesija Direktīvas 2005/36 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, jo tiesības izmantot attiecīgo profesijas nosaukumu tiekot piešķirtas tikai personām, kurām ir piemērojamajā Somijas tiesiskajā regulējumā noteiktā profesionālā kvalifikācija.
- 25 Uz psihoterapeita profesiju attiecoties vispārējā kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu atzīšanas sistēma, kas konkrēti paredzēta šīs direktīvas 10.–14. pantā. Tā kā psihoterapeita profesija un mācības Apvienotajā Karalistē neesot reglamentētas, A situācijā esot piemērojams minētās direktīvas 13. panta 2. punkts.
- 26 Tomēr iesniedzējtiesa uzskata, ka, tā kā A neatbilst šajā tiesību normā paredzētajam nosacījumam, saskaņā ar kuru viņai ir jābūt bijušai nodarbinātai psihoterapeita profesijā citā dalībvalstī, kurā šī profesija nav reglamentēta, viņa nevar pieprasīt tiesības strādāt šajā profesijā Somijā.
- 27 Iesniedzējtiesa nav pārliecināta, vai, neraugoties uz Direktīvas 2005/36 noteikumiem, A situācija ir jāizvērtē, ņemot vērā arī LESD 45. un 49. pantā garantētās pamatbrīvības, kā arī ar tām saistīto Tiesas judikatūru. Apstiprinošas atbildes gadījumā šī tiesa jautā, vai, lai pārliecinātos, ka citā dalībvalstī izdots diploms apliecina tā īpašnieka zināšanas un kvalifikāciju, kas ir ja ne identiskas, tad vismaz līdzvērtīgas tām, ko apliecina valsts diploms, uzņemošās dalībvalsts kompetentā iestāde var pamatoties arī uz citu informāciju, ko tā ir ieguvusi attiecībā uz attiecīgās izglītības nosacījumiem, vai arī tai ir jāņem vērā vienīgi tā informācija, ko šajā ziņā ir sniegusi kādas citas dalībvalsts universitāte, kā *UWE*.
- 28 Šādos apstākļos *Korkein hallinto-oikeus* (Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
 - “1) Vai Līgumā par Eiropas Savienības darbību garantētās pamatbrīvības un Direktīva 2005/36 ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei pretendenta tiesības veikt darbību reglamentētā profesijā ir jānovērtē saskaņā ar LESD 45. un 49. pantu un šajā saistībā pieņemto judikatūru (it īpaši spriedumiem, 1991. gada 7. maijs, *Vlassopoulou*, C-340/89, EU:C:1991:193, un 2015. gada 6. oktobris, *Brouillard*, C-298/14, EU:C:2015:652), lai gan šīs direktīvas 13. panta 2. punktā varētu būt saskaņoti nosacījumi darbības veikšanai reglamentētā profesijā, ar kādiem uzņēmējai dalībvalstij ir jāatļauj darbības veikšana profesijā

pretendentam, kuram ir tādā dalībvalstī izsniegts kvalifikāciju apliecinošs dokuments, kurā šī profesija nav reglamentēta, bet kurš neatbilst šajā [minētās] direktīvas normā noteiktajai prasībai, lai varētu veikt darbību šajā profesijā?

- 2) Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša, vai Savienības tiesības – ņemot vērā 2015. gada 6. oktobra sprieduma *Brouillard* (C-298/14, EU:C:2015:652, 55. punkts) pamatojumu par diplomu līdzvērtīguma ekskluzīvajiem vērtēšanas kritērijiem – nepieļauj to, ka uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde tādā situācijā kā šajā lietā savā vērtējumā par apmācības līdzvērtīgumu pamatojas arī uz citu informāciju par šīs apmācības konkrēto saturu un norisi, ko tai sniegušas citas personas, nevis minētās apmācības organizatori vai citas dalībvalsts iestādes?”

Ievada piezīmes

- 29 Jānorāda, ka atbilstošie fakti pamatlietā ir norisinājušies laikā, kad uz Apvienoto Karalisti attiecās Savienības tiesības. Līdz ar to LESD 45. un 49. pants, kā arī Direktīva 2005/36 šajā gadījumā var būt piemērojami.

Par pirmo jautājumu

- 30 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2005/36 13. panta 2. punkts, kā arī LESD 45. un 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pieteikums par piekļuvi reglamentētajai profesijai un atļauju strādāt šajā profesijā uzņēmējā dalībvalstī, ko saskaņā ar šī 13. panta 2. punktu ir iesniegusi persona, kurai, pirmkārt, ir kvalifikāciju apliecinošs dokuments, kas attiecas uz šo profesiju un kas ir izsniegts dalībvalstī, kurā šī profesija nav reglamentēta, un kura, otrkārt, neatbilst prasībai par darbības veikšanu šajā profesijā šajā 13. panta 2. punktā noteiktu minimālo laikposmu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir jānovērtē, ņemot vērā LESD 45. vai 49. pantu.
- 31 Vispirms šajā gadījumā ir jānorāda, ka, lai gan ir taisnība, ka A apmeklēja apmācību, ko Somijā somu valodā organizēja *UWE*, sadarbojoties ar *Helsingin Psykoterapiainstituutti*, tomēr diplomu psihoterapijā A izsniedza *UWE*, kuras juridiskā adrese ir Apvienotajā Karalistē.
- 32 Saskaņā ar Direktīvas 2005/36 2. panta 1. punktu tā attiecas uz visiem dalībvalstu pilsoņiem, kas vai nu kā pašnodarbinātas personas, vai kā darbinieki vēlas veikt darbību reglamentētā profesijā, tostarp brīvajās profesijās, dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā viņi ieguvuši savu profesionālo kvalifikāciju.
- 33 Turklāt saskaņā ar minētās direktīvas 3. panta 1. punkta b)–d) apakšpunktu “profesionālās kvalifikācijas”, tostarp ir kvalifikācijas, ko apliecina tāds kvalifikāciju apliecinošs dokuments kā it īpaši diploms, ko ir izsniegusi kompetenta dalībvalsts iestāde un kas apliecina tādas profesionālās apmācības sekmīgu pabeigšanu, kas apgūta galvenokārt Eiropas Savienībā.
- 34 No tā izriet, ka, tā kā pamatlietā aplūkoto kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu, kas apliecina Savienībā iegūtu profesionālo izglītību, ir izsniegusi kompetenta iestāde dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā A plāno strādāt reglamentētā profesijā, pamatlietā aplūkotā situācija var ietilpt Direktīvas 2005/36 piemērošanas jomā.

- 35 Tomēr no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu un it īpaši no pirmā jautājuma izriet, ka A neatbilst Direktīvas 2005/36 13. panta 2. punktā paredzētajai prasībai būt strādājušam profesijā, uz kuru viņa atsaucas, šajā tiesību normā paredzētajā minimālo laikposmu. Šādos apstākļos A ne tikai nevar atsaukties ne uz šo tiesību normu, ne arī plašāk – uz Direktīvas 2005/36 10.–14. pantā paredzēto vispārējo kvalifikāciju apliecināšu dokumentu atzišanas sistēmu, bet arī nevar atsaukties uz citu ar šo direktīvu ieviesto profesionālo kvalifikāciju atzišanas sistēmu.
- 36 Tādējādi ir jānosaka, vai tāda situācija kā A situācija ir jāizvērtē, ņemot vērā LESD 45. vai 49. pantu.
- 37 Šajā ziņā Tiesa ir nospriedusi, pirmkārt, ka personu brīva pārvietošanās netiktu īstenota pilnībā, ja dalībvalstis varētu liegt izmantot LESD 45. un 49. pantu tiem saviem pilsoņiem, kuri ir izmantojuši Savienības tiesībās paredzētos atvieglojumus un kuri ir ieguvuši profesionālo kvalifikāciju citā dalībvalstī, nevis savā pilsonības valstī. Šis apsvērums ir piemērojams arī tad, ja dalībvalsts pilsonis citā dalībvalstī ir ieguvis universitātes kvalifikāciju, uz kuru viņš vēlas atsaukties savas pilsonības dalībvalstī (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 6. oktobris, *Brouillard*, C-298/14, EU:C:2015:652, 27. punkts).
- 38 Lietā, kurā tika pasludināts 2015. gada 6. oktobra spriedums *Brouillard* (C-298/14, EU:C:2015:652), tā kā ieinteresētā persona dalībvalstī, kuras pilsonis tā ir, atsaucās uz universitātes diplomu, ko tā bija ieguvusi citā dalībvalstī, Tiesa šī sprieduma 29. punktā uzskatīja, ka tai nevar tikt atteikta LESD tiesību normu par personu brīvu pārvietošanos piemērošana un ka apstāklim, ka šis diploms bija iegūts studijās tālmācībā, šajā ziņā nav nozīmes.
- 39 Tas pats attiecas uz tādu personu kā A, kas savas pilsonības dalībvalstī atsaucas uz universitātes diplomu, ko viņa ir ieguvusi citā dalībvalstī, pat ja tas tā ir pēc apmācības, kas ir sniegta pirmajā dalībvalstī sadarbībā ar iestādi, kuras kompetencē ir izsniegt šādu diplomu citā dalībvalstī.
- 40 Otrkārt, ir jāatgādina, ka dalībvalsts iestādēm, kurās Savienības valstspiederīgais ir iesniedzis pieteikumu atļaut veikt darbību profesijā, kurai piekļuve saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atkarīga no tā, vai ir iegūts diploms vai profesionālā kvalifikācija, vai arī ir pabeigta prakse, ir jāņem vērā visi diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinājoši dokumenti, kā arī atbilstoša ieinteresētās personas pieredze, salīdzinot, pirmkārt, prasmes, ko apliecina šie kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti, un šo pieredzi un, otrkārt, valsts tiesību aktos prasītās zināšanas un kvalifikācijas (spriedums, 2021. gada 8. jūlijs, *Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministrija*, C-166/20, EU:C:2021:554, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 41 Tā kā šajā judikatūrā tikai ir izklāstīts LESD paredzētajām pamatbrīvībām raksturīgais princips, šī principa juridiskā nozīme nemazinās tāpēc, ka ir pieņemtas direktīvas par diplomu savstarpēju atzišanu (spriedums, 2021. gada 8. jūlijs, *Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministrija*, C-166/20, EU:C:2021:554, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 42 Direktīvu par diplomu savstarpēju atzišanu, konkrēti – Direktīvas 2005/36 mērķis nav un tās nevar apgrūtināt diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecināšu dokumentu atzišanu situācijās, uz kurām tās neattiecas (spriedums, 2022. gada 3. marts, *Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto* (Ārstu pamatapmācība) (C-634/20, EU:C:2022:149, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 43 Tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā, kurā, kā izriet no šī sprieduma 35. punkta, attiecīgā persona neatbilst nevienas profesionālās kvalifikācijas atzišanas sistēmas, kas ieviesta ar Direktīvu 2005/36, nosacījumiem, attiecīgajai dalībvalstij ir jāievēro šī sprieduma 40. punktā atgādinātie pienākumi profesionālo kvalifikāciju atzišanas jomā, kuri ir piemērojami situācijām, uz kurām attiecas gan LESD 45. pants, gan LESD 49. pants (spriedums, 2021. gada 8. jūlijs, *Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministrija*, C-166/20, EU:C:2021:554, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 44 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2005/36 13. panta 2. punkts, kā arī LESD 45. un 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pieteikums par piekļuvi reglamentētai profesijai un atļauju strādāt šajā profesijā uzņēmējā dalībvalstī, ko saskaņā ar šī 13. panta 2. punktu ir iesniegusi persona, kurai, pirmkārt, ir kvalifikāciju apliecinošs dokuments, kas attiecas uz šo profesiju un kas ir izsniegts dalībvalstī, kurā šī profesija nav reglamentēta, un kura, otrkārt, neatbilst prasībai par darbības veikšanu šajā profesijā šajā 13. panta 2. punktā noteiktu minimālo laikposmu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir jānovērtē, ņemot vērā LESD 45. vai 49. pantu.

Par otro jautājumu

- 45 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Savienības tiesības, it īpaši LESD 45. un 49. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj to, ka uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde, kurai ir iesniegts pieteikums atļaujai strādāt reglamentētā profesijā šajā dalībvalstī, savu vērtējumu par izglītības līdzvērtīgumu, uz kuru pieteikuma iesniedzējs atsaucas attiecībā uz attiecīgo apmācību minētajā dalībvalstī, balsta arī uz tādu informāciju par šīs apmācības konkrēto saturu un norisi, ko tai ir sniegušas personas, kas nav šīs apmācības organizatori, vai citas dalībvalsts kompetentās iestādes.
- 46 Jāatgādina, ka tādā situācijā kā pamatlietā, kurā attiecīgā persona neatbilst nevienas profesionālās kvalifikācijas atzišanas sistēmas, kas izveidota ar Direktīvu 2005/36, nosacījumiem, bet kurai ir piemērojams LESD 45. vai 49. pants, attiecīgajai dalībvalstij ir jāievēro tās pienākumi profesionālo kvalifikāciju atzišanas jomā, kas atgādināti šā sprieduma 40. punktā (pēc analogijas skat. spriedumu, 2022. gada 3. marts, *Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto* (Ārstu pamatapmācība), C-634/20, EU:C:2022:149, 41. punkts).
- 47 Šā sprieduma 40. punktā minētās salīdzinošās pārbaudes procedūrai ir jāļauj uzņēmējas dalībvalsts iestādēm objektīvi pārlicināties, ka ārvalstu diploms apliecina, ka tā īpašniekam ir zināšanas un kvalifikācijas, kas ir ja ne identiskas, tad vismaz līdzvērtīgas tām, kuras apliecina valsts diploms. Šā ārvalstu dokumenta līdzvērtīguma pārbaude ir jāveic, ņemot vērā tikai personas, kurai tas izsniegts, zināšanu un kvalifikāciju līmeni, ko šis dokuments, ņemot vērā studiju un ar to saistīto praktisko mācību raksturu un ilgumu, ļauj prezumēt (spriedums, 2022. gada 3. marts, *Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto* (Ārstu pamatapmācība) (C-634/20, EU:C:2022:149, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 48 Šajā ziņā ir jānorāda, ka šīs salīdzinošās pārbaudes procedūras priekšnosacījums ir dalībvalstu savstarpēja uzticība profesionālo kvalifikāciju apliecināšiem dokumentiem, kurus izdevusi katra dalībvalsts. Līdz ar to uzņēmējas dalībvalsts iestādei principā tāds citas dalībvalsts iestādes izsniegts dokuments kā tostarp diploms ir jāuzskata par patiesu.

- 49 Tomēr, ja dalībvalsts kompetentajai iestādei ir nopietnas šaubas, kas pārsniedz vienkāršas aizdomas, par dokumenta autentiskumu vai patiesumu, to izdevušajai iestādei vai struktūrai pēc šīs pirmās iestādes lūguma ir jāpārskata attiecīgā dokumenta pamatotība un vajadzības gadījumā tas jāizņem (spriedums, 2003. gada 19. jūnijs, *Tennah-Durez*, C-110/01, EU:C:2003:357, 80. punkts).
- 50 Tādējādi, ja dalībvalsts kompetentā iestāde iesniedz izdevējistādei konkrētus elementus, kas veido saskanīgu norāžu kopumu, kas liek domāt, ka diploms, uz kuru atsaucas pieteikuma iesniedzējs, neatspoguļo zināšanu un kvalifikācijas līmeni, ko tas ļauj prezumēt kā tādu, ko tā īpašnieks ir ieguvis atbilstoši šī sprieduma 47. punktā atgādinātajai sistēmai, izdevējistādei saskaņā ar LES 4. panta 3. punktā noteikto lojālas sadarbības principu ir pienākums, ņemot vērā šos elementus, pārskatīt diploma izsniegšanas pamatotību un vajadzības gadījumā tas jāatsauc.
- 51 Minēto konkrēto elementu vidū attiecīgā gadījumā var būt informācija, ko sniedz gan personas, kas nav attiecīgās apmācības organizētāji, gan citas dalībvalsts iestādes, pildot savus pienākumus.
- 52 Uzņēmējas dalībvalsts iestāde, kurai, kā tas izriet no šī sprieduma 48. punktā atgādinātās judikatūras, principā tāds dokuments kā citas dalībvalsts iestādes izsniegts diploms ir jāuzskata par patiesu, principā nevar apšaubīt profesionālo zināšanu un kvalifikāciju līmeni, ko – kā šis diploms ļauj prezumēt – tā īpašnieks ir ieguvis, ja izdevējistāde, ņemot vērā šī sprieduma 50. punktā minētos elementus, ir pārskatījusi šī diploma izdošanas pamatotību un nav to atsaukusi (pēc analogijas skat. spriedumu, 2003. gada 19. jūnijs, *Tennah-Durez*, C-110/01, EU:C:2003:357, 79. punkts). Tikai izņēmuma gadījumos uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var pamatoti apšaubīt zināšanu un kvalifikācijas līmeni, ko – kā šis diploms ļauj prezumēt – ir ieguvis tā īpašnieks.
- 53 Tādējādi gadījumā, kad lietas apstākļi, kas – kā pamatlietā – ir norisinājušies uzņēmējas dalībvalsts teritorijā, acīmredzami norāda uz minētā diploma patiesuma neesamību, šai dalībvalstij nav pienākuma tos ignorēt (pēc analogijas skat. spriedumu, 1989. gada 27. septembris, *van de Bijl*, 130/88, EU:C:1989:349, 25. un 26. punkts).
- 54 Proti, uzņēmējai dalībvalstij nevar liegt tiesības pieņemt tiesību normas, lai nepieļautu, ka attiecīgās personas izmanto LESD nostiprinātās personu pārvietošanās brīvības, lai izvairītos no profesionālās izglītības prasībām, kas noteiktas valsts diploma īpašniekiem (pēc analogijas skat. spriedumu, 1989. gada 27. septembris, *van de Bijl*, 130/88, EU:C:1989:349, 26. punkts).
- 55 It īpaši ir ticis nospriests, ka sabiedrības veselības aizsardzība ir primārs vispārējo interešu apsvēruma, kas var attaisnot valsts pasākumu, kas ierobežo minētās aprites brīvības, ar nosacījumu, ka tas ir piemērots izvīzītā mērķa sasniegšanai un nepārsniedz to, kas nepieciešams šī mērķa sasniegšanai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 21. septembris, *Malta Dental Technologists Association un Reynaud*, C-125/16, EU:C:2017:707, 58. un 59. punkts).
- 56 Šajā kontekstā ir jāprecizē, ka diploma patiesuma neesamība ir acīmredzama tostarp tad, ja ir skaidrs, ka iegūtās izglītības faktiskais saturs būtiski atšķiras no izglītības satura, kas izriet no attiecīgā diploma.
- 57 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka LESD 45. un 49. pants, skatīti kopā ar LES 4. panta 3. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurai ir iesniegts pieteikums atļaut strādāt šajā dalībvalstī reglamentētā profesijā, citas dalībvalsts iestādes izsniegts diploms ir jāuzskata par patiesu un principā tā nevar

apšaubīt zināšanu un kvalifikāciju līmeni, ko – kā šis diploms ļauj prezumēt – ir ieguvis pieteikuma iesniedzējs. Tikai tad, ja tai ir nopietnas šaubas, kas ir balstītas uz konkrētiem elementiem, kas veido saskaņotu norāžu kopumu, kas liek domāt, ka diploms, uz kuru atsaucas lūguma iesniedzējs, neatpoguļo zināšanu un kvalifikāciju līmeni, ko tas ļauj prezumēt kā tādu, ko ieguvis šī pieteikuma iesniedzējs, šī iestāde var lūgt izdevējiestādei, ņemot vērā šos elementus, pārskatīt minētā diploma izsniegšanas pamatotību, un šai pēdējai minētajai iestādei attiecīgā gadījumā tas ir jāatsauc. Minēto konkrēto elementu vidū attiecīgā gadījumā var būt informācija, ko sniedz gan personas, kas nav attiecīgās apmācības organizētāji, gan citas dalībvalsts iestādes, pildot savus pienākumus. Ja izdevēja iestāde, ņemot vērā minētos elementus, ir pārskatījusi tā izsniegšanas pamatotību un nav to atsaukusi, uzņēmējas dalībvalsts iestāde minētā diploma izsniegšanas pamatotību var apšaubīt tikai izņēmuma kārtā, ja lietas apstākļi acīmredzami atklāj attiecīgā diploma patiesuma neesamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 58 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/55/ES (2013. gada 20. novembris) 13. panta 2. punkts, kā arī LESD 45. un 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pieteikums par piekļuvi reglamentētai profesijai un atļauju strādāt šajā profesijā uzņēmējā dalībvalstī, ko saskaņā ar šī 13. panta 2. punktu ir iesniegusi persona, kurai, pirmkārt, ir kvalifikāciju apliecinošs dokuments, kas attiecas uz šo profesiju un kas ir izsniegts dalībvalstī, kurā šī profesija nav reglamentēta, un kura, otrkārt, neatbilst prasībai par darbības veikšanu šajā profesijā šajā 13. panta 2. punktā noteiktu minimālo laikposmu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir jānovērtē, ņemot vērā LESD 45. vai 49. pantu.
- 2) LESD 45. un 49. pants, skatīti kopā ar LES 4. panta 3. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurai ir iesniegts pieteikums atļaut strādāt šajā dalībvalstī reglamentētā profesijā, citas dalībvalsts iestādes izsniegts diploms ir jāuzskata par patiesu un principā tā nevar apšaubīt zināšanu un kvalifikāciju līmeni, ko – kā šis diploms ļauj prezumēt – ir ieguvis pieteikuma iesniedzējs. Tikai tad, ja tai ir nopietnas šaubas, kas ir balstītas uz konkrētiem elementiem, kas veido saskaņotu norāžu kopumu, kas liek domāt, ka diploms, uz kuru atsaucas lūguma iesniedzējs, neatpoguļo zināšanu un kvalifikāciju līmeni, ko tas ļauj prezumēt kā tādu, ko ieguvis šī pieteikuma iesniedzējs, šī iestāde var lūgt izdevējiestādei, ņemot vērā šos elementus, pārskatīt minētā diploma izsniegšanas pamatotību, un šai pēdējai minētajai iestādei attiecīgā gadījumā tas ir jāatsauc. Minēto konkrēto elementu vidū attiecīgā gadījumā var būt informācija, ko sniedz gan personas, kas nav attiecīgās apmācības organizētāji, gan citas dalībvalsts iestādes, pildot savus pienākumus. Ja izdevēja iestāde, ņemot vērā minētos elementus, ir pārskatījusi tā izsniegšanas pamatotību un nav to atsaukusi, uzņēmējas dalībvalsts iestāde minētā diploma izsniegšanas pamatotību var apšaubīt tikai izņēmuma kārtā, ja lietas apstākļi acīmredzami atklāj attiecīgā diploma patiesuma neesamību.

[Paraksti]